

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

12. října 2022 *

„Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Korespondence Komise se společností AstraZeneca a německými orgány týkající se množství očkovacích látek proti covidu-19 a jejich dodacích lhůt – Výjimka týkající se ochrany soudního řízení – Dokumenty předložené v rámci soudního řízení, které bylo v době přijetí rozhodnutí o odepření přístupu ukončeno – Výjimka týkající se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce – Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů třetí osoby“

Ve věci T-524/21,

Hans-Wilhelm Saure, s bydlištěm v Berlíně (Německo), zastoupený C. Partschem, advokátem,

žalobce,

proti

Evropské komisi, zastoupené G. Gattinarou, K. Herrmann a A. Spina, jako zmocněnci,

žalované,

TRIBUNÁL (osmý senát)

během porad ve složení J. Svenningsen (zpravodaj), předseda, C. Mac Eochaidh a J. Laitenberger, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: S. Jund, radová,

s ohledem na písemnou část řízení,

po jednání konaném dne 12. července 2022,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek¹

- 1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobce, Hans-Wilhelm Saure, domáhá zrušení rozhodnutí Komise C(2021) 5327 final ze dne 13. července 2021, kterým se zamítá potvrzující žádost o přístup k určitým dokumentům (dále jen „první napadené rozhodnutí“), a rozhodnutí Komise C(2022) 870 final ze dne 7. února 2022 o odeprání přístupu k určitým dokumentům (dále jen „druhé napadené rozhodnutí“).

Skutečnosti předcházející sporu

- 2 Žalobce je novinář zaměstnaný německým deníkem *Bild*.
- 3 Dopisem ze dne 29. ledna 2021 požádal na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331) Evropskou komisi o přístup ke kopiím veškeré korespondence, která proběhla od 1. dubna 2020 mezi ní a společností AstraZeneca plc nebo jejími dceřinými společnostmi, jakož i mezi Komisí a Úřadem spolkového kancléře Spolkové republiky Německo nebo spolkovým ministerstvem zdravotnictví tohoto členského státu ohledně této společnosti nebo jejích dceřiných společností, týkající se zejména množství očkovacích látek proti covidu-19 a jejich dodacích lhůt nabízených uvedenou společností. Tato žádost byla zaevidována dne 1. února 2021 pod značkou GESTDEM 2021/0550.
- 4 Vzhledem k tomu, že žalobce neobdržel odpověď Komise ve lhůtě stanovené v čl. 7 odst. 1 nařízení č. 1049/2001, prodloužené v souladu s odstavcem 3 tohoto ustanovení, zaslal jí dne 16. března 2021 potvrzující žádost.
- 5 Téhož dne útvary Komise potvrdily přijetí potvrzující žádosti. Dne 9. dubna 2021, tedy po uplynutí lhůty pro vyřízení této žádosti, informovaly tyto služby žalobce, že uvedená žádost je stále posuzována a lhůta se prodlužuje do 30. dubna, tedy do uplynutí dalších 15 pracovních dnů podle čl. 8 odst. 2 nařízení č. 1049/2001.
- 6 Dne 23. dubna 2021 podala Evropská unie, zastoupená Komisí, k tribunal de première instance francophone de Bruxelles (frankofonní soud prvního stupně v Bruselu, Belgie) návrh na zahájení soudního řízení proti společnosti AstraZeneca v souvislosti s plněním předběžné kupní smlouvy uzavřené s touto společností.
- 7 Dne 30. dubna 2021 útvary Komise znovu informovaly žalobce, že na potvrzující žádost není možné odpovědět ve stanovené lhůtě, a oznámily, že učiní vše, co je v jejich moci, aby mu poskytly odpověď co nejdříve. Neexistence odpovědi na potvrzující žádost k tomuto dni vedla k implicitnímu zamítavému rozhodnutí ohledně požadovaných dokumentů podle čl. 8 odst. 3 nařízení č. 1049/2001, proti kterému podal žalobce žalobu na neplatnost zapsanou do rejstříku pod číslem věci T-232/21, jež byla odmítnuta usnesením ze dne 18. března 2022, Saure v. Komise (T-232/21, nezveřejněné, EU:T:2022:165).
- 8 Usnesením ze dne 18. června 2021 soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních uložil v rámci soudního řízení mezi Uníí a společností AstraZeneca uvedené společnosti, aby dodala členským státům Unie 50 milionů dodatečných dávek očkovacích látek podle závazného harmonogramu, a to pod hrozbou penále.

¹ – Jsou uvedeny pouze body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění Tribunál považuje za účelné.

- 9 Dne 13. července 2021 přijala generální tajemnice Komise první napadené rozhodnutí v odpověď na potvrzující žádost ze dne 16. března 2021. Toto rozhodnutí zejména identifikovalo různé dokumenty a uvedlo, že se na ně vztahuje výjimka vycházející z ochrany soudního řízení, stanovená v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce nařízení č. 1049/2001, jelikož takové řízení probíhá u tribunal de première instance francophone de Bruxelles (frankofonní soud prvního stupně v Bruselu).
- 10 Dne 3. září 2021 Komise v tiskové zprávě uvedla, že Unie a společnost AstraZeneca dospěly k dohodě, kterou mimo jiné ukončují spor probíhající u tribunal de première instance francophone de Bruxelles (frankofonní soud prvního stupně v Bruselu). Uvedený soud konstatoval zpětvzetí žaloby v rozsudku ze dne 15. října téhož roku.
- 11 Dne 7. února 2022, vzhledem k ukončení tohoto soudního řízení, přijala generální tajemnice Komise na základě čl. 4 odst. 7 nařízení č. 1049/2001 po novém posouzení potvrzující žádosti ze dne 16. března 2021 druhé napadené rozhodnutí, ze kterého vyplývá, že nahrazuje první napadené rozhodnutí.
- 12 Zaprvé Komise uvedla, že výjimka týkající se ochrany soudního řízení se vztahuje na všechny následující dokumenty:
 - příloha k nabídce předložené společností AstraZeneca (dále jen „dokument č. 1.2“);
 - dokument ze dne 12. června 2020, který si vyměnily společnost AstraZeneca a vlády několika členských států za účelem sjednání a uzavření smlouvy o financování (dále jen „dokument č. 2“);
 - návrh smlouvy o financování, který společnost AstraZeneca zaslala dne 24. června 2020 vládám několika členských států (dále jen „dokument č. 3“);
 - dokument ze dne 20. listopadu 2020 týkající se platby druhé splátky stanovené v předběžné kupní smlouvě uzavřené se společností AstraZeneca (dále jen „dokument č. 5“);
 - prezentace použité společností AstraZeneca na jednáních řídicího výboru dne 4. prosince 2020, 22. ledna, 1., 19. a 23. února a 11. března 2021 (dále jen „dokument č. 6“);
 - prezentace použitá společností AstraZeneca na jednání dne 7. prosince 2020 (dále jen „dokument č. 7“);
 - prezentace použitá společností AstraZeneca na jednání dne 19. ledna 2021 (dále jen „dokument č. 8“);
 - dokument týkající se dat dodání očkovacích látek (dále jen „dokument č. 9“), s pěti přílohami (dále jen „dokumenty č. 9.1 až 9.5“);
 - prezentace použitá společností AstraZeneca na jednání řídicího výboru dne 25. ledna 2021 (dále jen „dokument č. 10“).
- 13 Kromě toho Komise částečně odepřela přístup k e-mailům, které si vyměnily Komise a společnost AstraZeneca dne 27. července 2020 (dále jen „dokument č. 11“), na základě výjimky týkající se ochrany soudního řízení.

- 14 Zadruhé Komise na základě výjimky týkající se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001 částečně odepřela přístup k některým dokumentům, v nichž skryla osobní údaje zástupců společnosti AstraZeneca a zaměstnanců Komise, kteří nezastávají vyšší vedoucí funkce. Jedná se o tyto dokumenty:
- e-mail obsahující nabídku společnosti AstraZeneca zasláný Komisi (dále jen „dokument č. 1.1“);
 - e-maily, které si vyměnily společnost AstraZeneca, Komise a německá vláda mezi 2. a 13. červencem 2020 (dále jen „dokument č. 4“);
 - dokument č. 11;
 - předběžná kupní smlouva uzavřená dne 27. srpna 2020 mezi společností AstraZeneca a Komisí (dále jen „dokument č. 12“).
- 15 Zatřetí Komise uvedla, že výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů stanovená v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001 odůvodňuje, aby byl poskytnut pouze částečný přístup k následujícím dokumentům:
- zápisy z jednání řídicího výboru ze dne 4. prosince 2020, 22. ledna, 1., 11., 19. a 23. února a 11. března 2021 (dále jen „dokumenty č. 6.1 až 6.6“);
 - dokument č. 12.
- 16 Kromě toho Komise, podle které se na dokument obsahující nabídku předloženou společností AstraZeneca (dále jen „dokument č. 1“) vztahuje obecná domněnka důvěrnosti na základě výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů, odepřela zcela přístup k uvedenému dokumentu.
- 17 Začtvrté Komise poskytla úplný přístup ke dvěma přílohám dokumentu č. 11.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 18 Žalobce v žalobě navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil první napadené rozhodnutí;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 19 V návrhu na nevydání rozhodnutí ve věci samé Komise navrhuje, aby Tribunál:
- konstatoval, že o žalobě již není důvodné rozhodovat;
 - rozhodl, že každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.
- 20 V návrhu na úpravu žaloby žalobce navrhuje, aby Tribunál zrušil druhé napadené rozhodnutí.
- 21 V odpovědi na návrh na úpravu žaloby Komise navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu v upraveném rozsahu;

- uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

[omissis]

K návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení druhého napadeného rozhodnutí

- 28 Na podporu návrhu na zrušení druhého napadeného rozhodnutí žalobce vznáší tři žalobní důvody vycházející z nepoužitelnosti tří výjimek, kterých se dovolává Komise k odůvodnění odepření přístupu k požadovaným dokumentům.

K prvnímu žalobnímu důvodu založenému na porušení čl. 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení č. 1049/2001

- 29 Žalobce tvrdí, že výjimka týkající se ochrany soudního řízení se uplatní pouze po dobu, kdy probíhá spor před soudem. Vzhledem k tomu, že řízení před tribunal de première instance francophone de Bruxelles (frankofonní soud prvního stupně v Bruselu) je ukončeno, nemůže již zpřístupnění požadovaných dokumentů narušit žádné soudní řízení ve smyslu čl. 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení č. 1049/2001. Kromě toho uvádí, že článek 871a belgického code judiciaire (soudní řád) neumožňuje odchýlit se od jasného znění uvedeného článku.
- 30 Komise poukazuje na to, že i po ukončení soudního řízení se výjimka týkající se ochrany soudního řízení v projednávaném případě nadále vztahuje na některé dokumenty předložené v rámci uvedeného řízení. Má za to, že odepření přístupu k dotčeným dokumentům bylo nezbytné zejména k zajištění integrity soudního řízení.
- 31 Dovolává se rovněž své povinnosti loajální spolupráce se soudními orgány, která vyžaduje, aby nezpřístupnila určité dokumenty předložené v tomto řízení, jež byly kvalifikovány jako důvěrné na základě článku 871a belgického soudního řádu.
- 32 Kromě toho žalobce neuvedl žádný převažující veřejný zájem, který by mohl odůvodnit zpřístupnění těchto dokumentů veřejnosti.
- 33 Článek 4 odst. 2 druhá odrážka nařízení č. 1049/2001 stanoví, že neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění, odeprou orgány přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo k porušení ochrany soudního řízení.
- 34 Podle čl. 4 odst. 7 první věty nařízení č. 1049/2001 se výjimky uvedené v odstavcích 1 až 3 uplatňují jen po dobu, po kterou je ochrana odůvodněna obsahem dokumentu.
- 35 Z toho vyplývá, že použití výjimky stanovené v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce nařízení č. 1049/2001 je nutně časově omezené, jelikož brání zveřejnění dokumentů, pouze dokud s ohledem na jejich obsah přetrvává riziko porušení ochrany soudního řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. února 2020, Compañía de Tranvías de la Coruña v. Komise, T-485/18, EU:T:2020:35, bod 43 a citovaná judikatura).

- 36 Podle judikatury je důvodem ochrany takového řízení nutnost zajistit dodržování zásady rovnosti zbraní, jakož i zásady řádného výkonu spravedlnosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. září 2010, Švédsko a další v. Komise, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, EU:C:2010:541, bod 85).
- 37 Pokud jde o dodržování zásady rovnosti zbraní, bylo zejména rozhodnuto, že kdyby měl být obsah dokumentů vyjadřujících stanovisko orgánu, které zastává v rámci sporu, předmětem veřejné diskuse, hrozilo by, že jejich kritika by mohla nepatřičně ovlivnit stanovisko zastávané daným orgánem před dotčenými soudy (viz rozsudek ze dne 6. února 2020, Compañía de Tranvías de la Coruña v. Komise, T-485/18, EU:T:2020:35, bod 39 a citovaná judikatura).
- 38 Pokud jde o řádný výkon spravedlnosti a integritu soudního řízení, vyloučení soudní činnosti z oblasti působnosti práva na přístup k dokumentům je odůvodněno nutností zajistit, aby v průběhu celého soudního řízení byla diskuze účastníků řízení, jakož i porada dotyčného soudu ve věci, která je předmětem probíhajícího řízení, vedeny nerušeně bez vnějšího tlaku na soudní činnost (viz rozsudek ze dne 6. února 2020, Compañía de Tranvías de la Coruña v. Komise, T-485/18, EU:T:2020:35, bod 40 a citovaná judikatura).
- 39 V projednávané věci je třeba uvést, že dokumenty, ke kterým Komise odepřela přístup, se týkají množství a dodávek očkovacích látek vyrobených společnostmi AstraZeneca a jedná se o dokumenty, jež měl tento orgán v držení před 16. březnem 2021, kdy žalobce podal potvrzující žádost o přístup.
- 40 Až poté byly tyto dokumenty předloženy v rámci soudního řízení zahájeného u tribunal de première instance francophone de Bruxelles (frankofonní soud prvního stupně v Bruselu) dne 23. dubna 2021 ohledně dodání očkovacích látek na základě předběžné kupní smlouvy uzavřené se společnostmi AstraZeneca. Uvedené řízení skončilo dne 15. října 2021, kdy vnitrostátní soud konstatoval zpětvzetí žaloby, v důsledku čehož bylo toto řízení s konečnou platností ukončeno.
- 41 Ke dni 7. února 2022, kdy bylo přijato druhé napadené rozhodnutí, bylo tudíž soudní řízení, které mohlo odůvodnit uplatnění výjimky týkající se ochrany takových řízení, ukončeno.
- 42 V této souvislosti je třeba připomenout, že dokument, který nebyl vypracován v rámci konkrétního soudního řízení, může být chráněn na základě výjimky stanovené v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce nařízení č. 1049/2001, pokud byl ke dni rozhodování o žádosti o přístup předložen v rámci takového soudního řízení (rozsudek ze dne 29. října 2020, Intercept Pharma a Intercept Pharmaceuticals v. EMA, C-576/19 P, EU:C:2020:873, bod 48).
- 43 Z široké definice pojmu „dokument“, jak je uvedena v čl. 3 písm. a) nařízení č. 1049/2001, jakož i z formulace a samotné existence výjimky týkající se ochrany soudního řízení, nicméně vyplývá, že unijní normotvůrce nezamýšlel vyloučit činnosti orgánů související se soudními řízeními z práva občanů na přístup, ale že v tomto ohledu stanovil, aby orgány odepřely zpřístupnění dokumentů vztahujících se k soudnímu řízení v případech, kdy by takové zpřístupnění vedlo k narušení řízení, k němuž se dané dokumenty vztahují (viz rozsudek ze dne 27. února 2015, Breyer v. Komise, T-188/12, EU:T:2015:124, bod 43 a citovaná judikatura).

- 44 A dále, z první věty čl. 4 odst. 7 nařízení č. 1049/2001 vyplývá, že pro určení, zda se na dokument vztahuje některá z výjimek z práva na přístup k dokumentům, stanovených v odstavcích 1 až 3 tohoto článku, je rozhodující pouze obsah požadovaného dokumentu (rozsudek ze dne 29. října 2020, Intercept Pharma a Intercept Pharmaceuticals v. EMA, C-576/19 P, EU:C:2020:873, bod 36).
- 45 Z bodů 43 a 44 výše plyne, že okolnost, že dokument byl předložen v rámci soudního řízení, znamená pouze to, že takový dokument může být chráněn na základě výjimky stanovené v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce nařízení č. 1049/2001, což je třeba ověřit s ohledem na obsah tohoto dokumentu, podle čl. 4 odst. 7 nařízení č. 1049/2001.
- 46 Jinými slovy, pro posouzení, zda – jak tvrdí žalobce – výjimka týkající se ochrany soudního řízení po ukončení tohoto řízení již nemůže odůvodňovat odepření přístupu ke sporným dokumentům, je třeba přezkoumat, zda s ohledem na obsah těchto dokumentů Komise prokázala, že jejich zpřístupnění by i nadále vedlo k narušení takového řízení.
- 47 V projednávaném případě přitom Komise nevysvětlila, jakým způsobem by přístup k dotčeným dokumentům mohl s ohledem na jejich obsah i nadále konkrétně a skutečně narušit soudní řízení, které bylo při přijetí rozhodnutí o odepření přístupu k těmto dokumentům ukončeno.
- 48 Při neexistenci takového vysvětlení vyplývajícího z konkrétního přezkumu obsahu sporných dokumentů tedy žalobce správně v podstatě tvrdí, že zpřístupnění dokumentu předloženého v rámci dotčeného soudního řízení již nemůže narušit soudní činnost vnitrostátního soudu, kterému byla věc předložena, jelikož tato činnost je po ukončení řízení skončena. Za takových okolností nemůže toto zpřístupnění v zásadě ani ohrozit obranu autora uvedeného dokumentu a porušit tak zásadu rovnosti zbraní, jak uznala Komise na jednání, během něhož se soustředila na nutnost zajistit integritu soudního řízení. K tomuto poslednímu bodu je přitom rovněž třeba konstatovat, že po ukončení řízení mohly být diskuze účastníků řízení, jakož i porada dotyčného soudu v projednávané věci vedeny nerušeně bez vnějšího tlaku na soudní činnost.
- 49 Tento závěr není vyvrácen bodem 132 rozsudku ze dne 21. září 2010, Švédsko a další v. API a Komise (C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, EU:C:2010:541), na který Komise odkázala na jednání. V této věci totiž Soudní dvůr rozhodl, že orgán může odepřít přístup ke spisům účastníka řízení vypracovaným v rámci ukončeného soudního řízení, pokud se po přezkumu obsahu těchto spisů účastníka řízení ukáže, že obsahují argumenty použité na podporu právního stanoviska, které tento orgán zastává v jiném obdobném soudním řízení, jež dosud probíhá. V takovém případě nelze vyloučit, že zpřístupnění těchto spisů účastníka řízení ohrožuje posledně uvedené řízení.
- 50 V projednávaném případě však v době přijetí druhého napadeného rozhodnutí žádné jiné soudní řízení neprobíhalo, ani nemělo být bezprostředně zahájeno.
- 51 Nehledě na toto zjištění nicméně Komise poukazuje na to, že bez ohledu na obsah sporných dokumentů byla povinna odepřít k nim přístup v souladu s požadavky vyplývajícími z článku 871a belgického soudního řádu.

52 Tento článek zní následovně:

„Účastníci řízení [...], kteří z důvodu své účasti na soudním řízení nebo přístupu k dokumentům, které jsou součástí takového soudního řízení, byli seznámeni s obchodním tajemstvím nebo s údajným obchodním tajemstvím [...], které soud na řádně odůvodněnou žádost zúčastněné strany nebo z úřední povinnosti kvalifikoval jako důvěrné, nejsou oprávněni tohoto obchodního tajemství nebo údajného obchodního tajemství využít nebo jej zpřístupnit.

Tato povinnost důvěrnosti [...] trvá i po skončení soudního řízení.“

53 Jinými slovy, účastník soudního řízení není oprávněn zveřejnit obchodní tajemství nebo údajné obchodní tajemství, o kterém se dozvěděl z důvodu své účasti na řízení, a to ani po jeho skončení, pokud soud rozhodl, že takové tajemství musí zůstat důvěrné.

54 Komise se však nemůže dovolávat tohoto článku k odůvodnění použití čl. 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení č. 1049/2001, a tudíž odepření přístupu k dotčeným dokumentům.

55 Na prvním místě je třeba uvést, že účelem článku 871a belgického soudního řádu je provést čl. 9 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ze dne 8. června 2016 o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním (Úř. věst. 2016, L 157, s. 1).

56 Bod 11 odůvodnění této směrnice přitom uvádí, že touto směrnicí by nemělo být dotčeno uplatňování předpisů Unie nebo vnitrostátních předpisů, které vyžadují zpřístupnění informací, včetně obchodních tajemství, veřejnosti nebo veřejným orgánům. Touto směrnicí by nemělo být rovněž dotčeno uplatňování předpisů, které umožňují veřejným orgánům shromažďovat informace pro účely plnění jejich úkolů nebo předpisů, jež těmto veřejným orgánům umožňují nebo od nich vyžadují, aby relevantní informace dále zpřístupňovaly veřejnosti. Mezi tyto předpisy patří zejména předpisy o zpřístupnění informací souvisejících s podnikáním ze strany orgánů a subjektů Unie nebo vnitrostátních veřejných orgánů, které mají tyto informace k dispozici na základě mimo jiné nařízení č. 1049/2001.

57 Z toho vyplývá, že se Komise nemůže dovolávat ustanovení vnitrostátního práva, které provádí tuto směrnici, aby zabránila povinností, jež pro ni vyplývají z nařízení č. 1049/2001.

58 Na druhém místě je třeba připomenout, že, jak vyplývá z bodu 39 výše a jak potvrdila Komise na jednání, sporné dokumenty nemá Komise v držení z důvodu své účasti na soudním řízení ve smyslu článku 871a belgického soudního řádu, jelikož je měla ve svém držení již před začátkem tohoto řízení.

59 Dále je třeba uvést, že v druhém napadeném rozhodnutí odkázala Komise na usnesení, kterým vnitrostátní soud rozhodl, že na některé dokumenty předložené v rámci tohoto řízení se i nadále vztahuje povinnost chránit jejich důvěrnost podle článku 871a belgického soudního řádu.

60 Nicméně z odpovědi Komise na organizační procesní opatření v podstatě vyplývá, že vnitrostátní soud, kterému byla věc předložena, nepřijal žádné rozhodnutí na základě tohoto článku. Byli to totiž samotní účastníci řízení, kteří uzavřeli dohodu, na jejímž základě některé dokumenty předložené v průběhu tohoto řízení zůstávají na základě uvedeného článku i nadále důvěrné, přičemž tato dohoda měla ostatně nahradit rozhodnutí soudu v tomto bodě.

- 61 V tomto ohledu je třeba zejména uvést, že účastníci řízení v dokumentu, kterým informovali vnitrostátní soud o své dohodě o smírném řešení, výslovně požádali tribunal de première instance francophone de Bruxelles (frankofonní soud prvního stupně v Bruselu), aby „[k]onstatoval [...], že povinnost důvěrnosti, jak je uvedena v [jejich] korespondenci [...], platí i po skončení soudního řízení, v souladu s článkem 871a [odst.] 1 [třetím] pododstavcem soudního řádu“.
- 62 Ve svém rozsudku ze dne 15. října 2021 se přitom vnitrostátní soud omezil na „konstatování zpětvzetí žaloby žalobkyň“ a na „konstatování dohody účastníků řízení ohledně nákladů řízení“, nezaujal však stanovisko k návrhovému žádání, kterým jej účastníci řízení vyzvali, aby „konstatoval“, že některé dokumenty zůstanou po ukončení řízení důvěrné.
- 63 Ani z usnesení o předběžném opatření ze dne 18. června 2021 nevyplývá, že by soud rozhodl, že některé dokumenty předložené v rámci soudního řízení měly být kvalifikovány jako důvěrné na základě článku 871a soudního řádu. Toto usnesení se totiž omezuje na konstatování, že „[n]a jednání dne 26. května 2021, a na dotaz, účastníci řízení potvrdili, že poznámka ‚důvěrné‘ na některých dokumentech a výňatcích z jejich návrhových žádání nebrání tomu, aby některé z jejich částí byly převzaty do [tohoto] usnesení“, aniž zmiňuje tento článek nebo jeho obsah.
- 64 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že Komise nemůže prostřednictvím prosté dohody uzavřené s třetí stranou-společností omezit právo na přístup k dokumentům v držení tohoto orgánu, které každému občanovi Unie vyplývá přímo z čl. 2 odst. 1 nařízení č. 1049/2001. V témže smyslu, připuštění toho, že se orgán může dovolávat takové dohody, aby odepřel přístup k dokumentům, které má v držení, by znamenalo dovolit mu, aby obešel svou povinnost zpřístupnit je, ledaže by jejich zpřístupnění vedlo k porušení některého ze zájmů chráněných článkem 4 nařízení č. 1049/2001.
- 65 Z výše uvedeného rovněž vyplývá, že vzhledem k tomu, že účastníci řízení se sami dohodli na kvalifikaci některých dokumentů jako důvěrných, aniž do toho vnitrostátní soud zasáhl jinak, než je uvedeno v bodech 61 až 63 výše, nemůže se Komise dovolávat své povinnosti loajální spolupráce se soudními orgány členských států k odůvodnění odepření přístupu k těmto dokumentům.
- 66 Na třetím místě je třeba poukázat na to, že cíl článku 871a belgického soudního řádu, kterým je chránit obchodní tajemství, se liší od cíle sledovaného článkem 4 odst. 2 druhou odrážkou nařízení č. 1049/2001, kterým je zajistit dodržování zásady rovnosti zbraní, jakož i zásady řádného výkonu spravedlnosti a integrity soudního řízení. Samotná skutečnost, že sporné dokumenty obsahují obchodní tajemství nebo údajné obchodní tajemství, každopádně neumožňuje vysvětlit, jakým způsobem by přístup k těmto dokumentům mohl i nadále konkrétně a skutečně narušovat soudní řízení, které bylo v době přijetí druhého napadeného rozhodnutí ukončeno.
- 67 Aniž je vyloučeno, že dokument obsahující obchodní tajemství může spadat pod některou z výjimek stanovených v článku 4 nařízení č. 1049/2001, jako je výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů, což musí ověřit předkládající soud s ohledem na obsah předmětného dokumentu, samotná skutečnost, že takové obchodní tajemství bylo zpřístupněno v rámci nyní ukončeného soudního řízení a že jej účastníci řízení označili za důvěrné ve smyslu článku 871a belgického soudního řádu, tedy nestačí k tomu, aby odůvodnila uplatnění výjimky stanovené v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce nařízení č. 1049/2001 na dotčené dokumenty.
- 68 S ohledem na výše uvedené je třeba prvnímu žalobnímu důvodu vyhovět.

[omissis]

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nepoužitelnosti čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001

[omissis]

- 104 Vzhledem k tomu, že prvnímú žalobnímu důvodu je třeba vyhovět a Komise neuplatnila ve druhém napadeném rozhodnutí žádnou jinou výjimku, aby odůvodnila odepření přístupu k dokumentům č. 1.2, 2, 3, 5, 6, 7, 9, 9.1 až 9.5 a 10, jakož i k části dokumentu č. 11, je třeba uvedené rozhodnutí zrušit v rozsahu, v němž žalobci odpírá přístup k těmto dokumentům.
- 105 Pokud jde konkrétně o dokument č. 1.2, což je příloha k nabídce předložené společností AstraZeneca (dokument č. 1), je třeba uvést, jak vyplývá z bodu 97 výše, že Komise ve druhém napadeném rozhodnutí uvedla, že se na nabídku a její přílohy vztahuje obecná domněnka důvěrnosti, podle které by jejich zpřístupnění vedlo k porušení ochrany obchodních zájmů společnosti AstraZeneca. Nicméně v odpovědi na otázku Tribunálu na jednání Komise upřesnila, že se nehodlá dovolávat výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů, pokud jde o dokument č. 1.2, na který se vztahuje výlučně výjimka týkající se ochrany soudního řízení.
- 106 Projednávaná žaloba musí být naproti tomu zamítnuta v části, v níž směřuje proti druhému napadenému rozhodnutí v rozsahu, v němž toto rozhodnutí odepírá přístup k dokumentům č. 1, 1.1, 4, 6.1 až 6.6 a 12, jakož i k údajům obsaženým v dokumentu č. 11, na které se vztahuje výjimka týkající se soukromí a osobnosti jednotlivce.

[omissis]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

- 1) **O návrhových žádáních znějících na zrušení rozhodnutí Evropské komise C(2021) 5327 final ze dne 13. července 2021, kterým se zamítá potvrzující žádost o přístup k určitým dokumentům, již není důvodné rozhodovat.**
- 2) **Rozhodnutí Komise C(2022) 870 final ze dne 7. února 2022 se zrušuje v rozsahu, v němž byl Hansi-Wilhelmovi Sauremu odepřen přístup k následujícím dokumentům:**
 - příloha k nabídce předložené společností AstraZeneca (dokument č. 1.2);
 - dokument ze dne 12. června 2020, který si vyměnily společnost AstraZeneca a vlády několika členských států za účelem sjednání a uzavření smlouvy o financování (dokument č. 2);
 - návrh smlouvy o financování, který společnost AstraZeneca zaslala dne 24. června 2020 vládám několika členských států (dokument č. 3);

- dokument ze dne 20. listopadu 2020 týkající se platby druhé splátky stanovené v předběžné kupní smlouvě uzavřené se společností AstraZeneca (dokument č. 5);
- prezentace použité společností AstraZeneca na jednáních řídicího výboru dne 4. prosince 2020, 22. ledna, 1., 19. a 23. února a 11. března 2021 (dokument č. 6);
- prezentace použité společností AstraZeneca na jednání dne 7. prosince 2020 (dokument č. 7);
- prezentace použité společností AstraZeneca na jednání dne 19. ledna 2021 (dokument č. 8);
- dokument týkající se dat dodání očkovacích látek (dokument č. 9), s pěti přílohami (dokumenty č. 9.1 až 9.5);
- prezentace použité společností AstraZeneca na jednání řídicího výboru dne 25. ledna 2021 (dokument č. 10);
- část e-mailů, které si vyměnily Komise a společnost AstraZeneca dne 27. července 2020 (dokument č. 11).

3) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

4) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

Svenningsen

Mac Eochaidh

Laitenberger

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 12. října 2022.

Podpisy